

Luottamuspeliä

Ensimmäisen tähän lehteen kirjoittamani kolumnin nimi oli Luottamuspeliä. Silloin liikuttiin Kemiöntiellä. Palaan samaan aiheeseen karmaisevien kokemuksieni jälkeen, jotka eivät sattuneet Perniössä vaan itänaapurissamme.

Sallittaneen aluksi kuitenkin kankeahko aasinsilta.

Pahimpina konttailu aikoina 1970-luvun puolivälissä suomalaiset joutuivat tekemään surkean elokuvan nimeltään Luottamus. Se kuvasi lapsellisella tavalla Suomen ja Neuvostoliiton ystävyyden juuria ja nykytilaa. Elokuva näytettiin jopa telkkarissa, ja sitä kierrätettiin kouluissa. Silloin ryömittiin niin sisä- kuin ulkopoliitikassakin. Ulkopoliitiikan ymmärtää, mutta miksi kotonakin.

Ajan henkeen Neuvostoliitosta kerrottiin siloteltuja tarinoita. Jopa Yleisradion toimittajat valehtelivat ohjelmissaan. Yksi kaunistelluista asioista oli liikenneolot naapurissa. Todellisuus oli toista. Muistan itsekin kokeneeni niihin aikoihin kauhunhetkiä Neuvostoliiton teillä.

Liikuskelin äskettäin vajaan viisisataa kilometriä Moskovasta etelän suuntaan. Lentokentän lähistöllä ja Moskovan alueella valtavyylät on saatu kohtalaiseen kuntoon, mutta jo satakunta kilometriä pääkaupungista karmeus paljastuu.

Oli tie uusi tai vanha, siihen kätkeytyy uskomattomia kuoppia ja töyssyjä. Ajoneuvojen jouset ja akselit joutuvat kovaan testiin. Välillä hypätään metrejä kuin rallissa. Vähäiset murkinat mahassa hölskyvät ja meinaavat ryöpsähtää ylös.

Pahinta ei kuitenkaan ole tie vaan ajotapa. Valoja säästetään niin sateessa kuin pimeässäkin. Ajetaan kymmeniä kilometrejä yli nopeusrajoitusten. Ohituspaikkaa ei odoteta, vaan hurautetaan heti ohi. Tuli muita vastaan tai ei.

Kun kysyy, miksi ohitetaan vastaantulijan lähestyessä, vastaus kuuluu. No nehän näkevät. Eiväthän ne alle jää. Väistävät. Niin näyttävät tekevän.

Euroopassa ja muissa länsimaissa seurataan tarkasti liikenteen turvallisuutta kuvaavia tunnuslukuja ja yritetään niiden avulla opettaa liikkujia ja aikaansaada parannuksia. Britannia johtaa tätä nykyä Euroopan turvallisuustilastoa ja taitaa johtaa koko maailmankin. Ruotsi ja Norja tulevat hyvinä kakkosina, eikä Suomikaan kovin kauas kärjestä jää.

Nykyisistä Euroopan Unionin maista Puola pitää selvästi perää. Vanhemmasta EU:sta Kreikka, Portugali ja Espanja sijoittuivat häntäpäähän. Venäjältä ei tietenkään saada luotettavia lukuja, muuta niiden väitetään olevan karkeasti huonommat kuin Puolassa.

Löytyykö muutaman päivän kokemuksen perusteella sitten Venäjän liikenteestä jotain kehuttavaa? Löytyy! Kuorma-autot ajavat kiltisti pientareella. Ohi pääsee harmitta, jos vain mustan pakokaasupilven läpi uskaltaa kaasuttaa.

Liikenne on luottamuspeliä!

pajen